

Κυριακή 26η Ἰουνίου 2022

Κυριακή Β΄ Ματθαίου.

(Μτθ. 4, 18 – 23).

«δεῦτε ὀπίσω μου» (Μτθ. 4, 19).

Στήν εὐαγγελική περικοπή τῆς ἡμέρας ἀκούσαμε σήμερα τόν Μεγάλο Διδάσκαλο Ἰησοῦ νά προσκαλεῖ τούς μαθητές Του γιά νά Τόν ἀκολουθήσουν. Ἀπευθύνει μία πρόσκληση, ἡ ὁποία εἶναι καί μία πρόκληση, πρὸς κάποιους ἐπιλεγμένους ἀνθρώπους, στούς ὁποίους πρόκειται νά ἀναθέσει τόν εὐαγγελισμό τῆς ἀνθρωπότητας.

Τό «δεῦτε ὀπίσω μου» τό ἀπευθύνει ὁ Χριστός κατ' ἀρχήν στούς μαθητές Του ἐκείνη τή στιγμή, ἀλλά στή συνέχεια τό ἀπευθύνει σέ κάθε ἄνθρωπο πού ἐπιθυμεῖ νά Τόν ἀκολουθήσει, νά μαθητεύσει κοντά Του καί νά

γίνει εργάτης για τήν ἐλπίδα τοῦ κόσμου, πού τόσο τή χρειάζεται.

Τό «δεῦτε ὀπίσω μου» εἶναι ἕνα προσκλητήριο σκληρῆς ἐργασίας, δέν εἶναι ἕνα προσκλητήριο βολέματος καί καλοπέρας. Εἶναι ἕνα κάλεσμα για συμπόρευση καί συνοδοιπορία. Εἶναι ἕνα ἔναυσμα για τό μονοπάτι τῆς θυσίας καί τῆς προσφορᾶς. Ὁ πιστός πού ἀποφασίζει νά ἀνταποκριθεῖ σ' αὐτό τό «δεῦτε» ἐπωμίζεται τήν ἐλεύθερη εὐθύνη νά μορφώσει τόν ἑαυτό του κατά τέτοιον τρόπο, ὥστε νά καθίσταται τό ζωντανό παράδειγμα για τόν καταρτισμό τῶν ἄλλων. Ὅποιος θέλει νά κάνει ὑπακοή στό «δεῦτε ὀπίσω μου» θά ξεχάσει τά δικαιώματά του, για νά χαρίσει τόν ἑαυτό του ὡς εὐχρηστο ἐργαλεῖο στήν πρόνοια καί τή σοφία τοῦ Θεοῦ. Αὐτός πού ἀποδέχεται τήν πρόσκληση τοῦ Χριστοῦ ἐγκαταλείπει τήν προοπτική τῆς ἄνεσης καί τήν προσδοκία τῶν γήινων παροχῶν. Ξέρει ὅτι, ἐφόσον ἀκολουθήσει τόν Χριστό, θά γνωρίσει τή φωτιά τῶν θλίψεων, τοῦ πόνου, τῆς

ἀπαξίωσης, τῆς ἐγκατάλειψης, τῆς προδοσίας, τῆς κοσμικῆς ἀπομόνωσης, τῆς συκοφαντίας, τῆς διαβολῆς. Ξέρει πῶς ὁ ἐργάτης τοῦ Χριστοῦ δέν θά πλουτίσει ποτέ ὑλικά, δέν θά ζήσει στήν κοσμική εὐμάρεια τῶν ἀγαθῶν, δέν θά ἐλπίζει σέ κάποια ἀπολαβή, δέν θά χαρεῖ μέ καμία ἀνθρώπινη ἐξουσία καί κοινωνική θέση.

Τό «δεῦτε ὀπίσω μου» εἶναι μία μίμηση τοῦ Χριστοῦ. Αὐτός πού διαλέγει στήν πορεία τῆς ζωῆς του νά συμπορευθεῖ μέ τόν Χριστό ἐπιθυμεῖ νά ζήσει ὅπως μᾶς ἔδειξε νά ζοῦμε ὁ Χριστός μέ τή ζωή Του. Ὁ ἀκόλουθος τοῦ Ἰησοῦ εἶναι συνακόλουθος τῆς πρακτικῆς ἀγάπης, τῆς ἐλεύθερης προσφορᾶς, τῆς χαρούμενης θυσίας, τῆς σωστῆς καθοδήγησης καί διδασκαλίας. Ὁ μιμητής τοῦ Κυρίου κατεβαίνει στό ἐπίπεδο τῶν ἄλλων, σαρκώνεται κατά τίς ἀνάγκες τους, μεταμορφώνεται καί δοξάζεται γιά νά φωτίζει τά σκοτάδια τοῦ κόσμου, ἀνασταίνεται καί ζεῖ ἀληθινά, γιά νά σκορπίζει τήν ἐλπίδα τῆς νίκης κατά τοῦ κακοῦ, θεώνε-

ται, για να αποδείξει πώς πλαστήκαμε για τον καθάριο ουρανό και όχι για τη λάσπη της βρώμικης πτώσης. Ο μιμητής του Χριστού γίνεται αξιομίμητος και ο ίδιος. Βάζει τον Θεάνθρωπο ως παράδειγμα και πρότυπο στη ζωή του και έτσι καθιστά τον εαυτό του παράδειγμα και πρότυπο των συνανθρώπων του.

Αυτό, βεβαίως, προϋποθέτει μία συνέπεια στην απόφαση του ανθρώπου να ακολουθήσει τον Χριστό. Το «δεῦτε ὀπίσω μου» δέν αφήνει περιθώρια ἐπιλογῶν. Ὅποιος θέλει να βαδίζει «ὀπίσω» τοῦ Ἰησοῦ δέν γίνεται να βαδίζει ἀντίθετα ἀπό τόν Ἰησοῦ. Ἐάν ὁ ἄνθρωπος θέλει να κάνει δική του πορεία, διαφορετική ἀπό τήν πορεία τοῦ Κυρίου, τότε δέν μπορεί να εἶναι συνοδοιπόρος τοῦ Διδασκάλου. Ὁ Χριστός δέν προσκαλεῖ τούς ἄνθρώπους για να δικαιωθοῦν για τίς ἐπιλογές τους οὔτε για να τίς δικαιολογήσουν, ἀλλά τούς προσκαλεῖ για να παραιτηθοῦν ἀπό τίς ἐπιλογές τους και να ὑποταχτοῦν πρόθυμα στά κελεύσματα τοῦ Σωτήρα. Εἶναι ἀνέντιμο και ὑποκριτικό κά-

ποιος πού δέν ἔμαθε νά κάνει ὑπακοή καί δέν ἀγαπάει τήν ὑπακοή νά παρουσιάζεται ὡς ἐργάτης τῆς ὑπακοῆς. Εἶναι ψεύτικο κάποιος πού ἀπορρίπτει τόν Χριστό μέ τή ζωή του νά παρουσιάζεται ὡς μαθητής τοῦ Χριστοῦ μέ τά λόγια του.

Τό «δεῦτε ὀπίσω μου» εἶναι μία πρόκληση τοῦ Κυρίου νά παλέψουμε μέ τά πάθη μας, μέ τό διαβρωμένο ἠθικά κοσμικό φρόνημα, μέ τόν «κοσμοκράτορα τοῦ αἰῶνος τούτου» καί τίς μισάνθρωπες σκοτεινές δυνάμεις του. Εἶναι μία πρόκληση νά ὀρθώσουμε τό ἀνάστημά μας καί νά καταθέσουμε τήν ἀλήθεια γιά θέματα πού ταλαιπωροῦν καί δουλαγωγοῦν τόν σύγχρονο ἄνθρωπο. Εἶναι μία πρόκληση νά φανερώσουμε τή δύναμη τοῦ Θεοῦ στίς ἀδύναμες συνειδήσεις, πού καταρρακώνονται ἀπό τά χαστούκια τῆς ζωῆς. Εἶναι μία πρόκληση νά ἀποδείξουμε πώς ἡ Ἀλήθεια εἶναι ζωή καί χαρά καί πώς τό ψέμα εἶναι καταστροφή καί θάνατος.

Ἴς δεχθοῦμε τό «δεῦτε ὀπίσω μου» ὡς πρόσκληση σωτηρίας καί ὡς πρόκληση ἐργασίας. Χωρίς ἐπιφυλάξεις ἄς ἀνταποκριθοῦμε στό κάλεσμα τοῦ Χριστοῦ μας, ὁ Ὅποιος θέλει νά συμπορεύεται μαζί μας, θέλει νά Τόν μιμούμαστε, θέλει νά μᾶς φωτίζει καί νά μᾶς δοξάζει μέ τήν ὑπερκόσμια δόξα τῆς δικῆς Του ποιότητας καί νά μᾶς κάνει ζωντανά παραδείγματα γιά τή σωτηρία ὅλου τοῦ κόσμου. Ἀμήν.